

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЪН СЪЮЗЪ.

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата — въ Сръда. Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разноси.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраща до администрацията въ гр. Плѣвнецъ.

За частни обявления да по 2 1/2 ст. на дума въ по страници, а на първа по обявления отъ сѣдебнитѣ пристани мѣстватъ по особено спораз. дие.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани рѣкописи не се връщатъ, освѣтъ ако сж придружени съ пощенска марка.

„СЪЕДИНЕНИИТО ПРАВИ СИЛАТА“

МЛАДЕЖЪ съ висше земеделско образование и солидна земеделска практика търси мѣсто за управител на нѣкой чифликъ у насъ. За споразумѣние до редакцията на вѣстника ни подъ адресъ Ф. 101.

Политическото положение.

Едва прѣди десетъ мѣсеци, когато властта падна въ ржцѣтъ на двѣтъ най-силни и най-прогресивни партии въ насъ, — цѣлия народъ, който се бѣше вече наситилъ на насилническитѣ и разсипнически режими, посрѣщна съ дълбока и непритворна радостъ новия кабинетъ. Толкова повече, той имаше право да се радва, защото и двѣтъ партии имаха щастieto да се опиратъ не на волята и поддръжката на отдѣлни лица, но върху плѣщитѣ на съзнателнитѣ български граждани. Това щастливо на гледъ положение — коалиционното правителство да има дѣйствителната поддръжка на грамадната частъ отъ българския народъ, създаваше оная иллюзия въ народа, посрѣдствомъ която той имаше право да мисли, че за нашата страна е настъпила вече епохата за едно мирно културно и економическо развитие. Но, както много други иллюзии, които сж мамили довѣрието и надеждитѣ на нашия народъ, така и тая трѣбваше да се прѣсне като димъ и да изчезне изъ довѣрчивото въображение на народа, за да се попълни съ една страшна и опасна празнота, която го поставя днесъ въ единъ сждбоносенъ кръстопѣтъ.

Оная великъ и жизненъ идеалъ, който бѣше съ десетки години пжтеводната звѣзда на народа, който дълбоко крѣпеше въ неговата душа неизчерпаема вѣра въ бждащето, защото имаше подслонъ къмъ кого да се обърне, — днесъ трѣбва да остане просто единъ красивъ миражъ, който напраздно е лѣгалъ въображението на народа и който още веднѣжъ трѣбва да подчеркни въ неговата душа дълбокитѣ и мрачни спомени за разбититѣ му идеали и надежди.

И така, слѣдъ едно десетъ-мѣсечно конституционно управление, ние наново се хвърляме въ единъ опасенъ пжтъ, съ който ще искаме окончателно да докажемъ, че въ насъ не може да вирѣятъ конституционнитѣ и парламентарни правителства; че нашия народъ не е способенъ да поддръжа истинскитѣ конституционни режими, въ които широко и свободно да се изказва волята на народа, ние ще докажемъ, че най-много право иматъ тия, които съ години вече

проповѣдватъ, че трѣбва „стабилностъ“ да се въведе въ нашето управление, че е необходимъ сенатъ който да „контролира“ както изпълнителната, така и законодателната властъ.

Да, и ние не можемъ да се сърдимъ на гия господа. Когато имаме цѣли партии, които дължатъ своето сжществуване на десетилѣтни борби въ името на народното благо и на народния суверенитетъ и когато тия партии бързо се отдѣлятъ отъ тоя народъ, като захвърлятъ своитѣ обѣщания и своето славно минало — даже като се противопоставятъ на интереситѣ на тоя народъ, като му готвятъ, може би, нови бури и сътрѣсення, — какво можемъ да кажемъ за ония пакъ партии, които нѣматъ нищо общо съ народа?

Такъвъ е наша неустойчивъ съвремененъ политически животъ. Въ насъ се най-леко промѣняватъ най-противоположнитѣ роли, безъ да се замислятъ авторитѣ върху сждбоноснитѣ послѣдствия. Ето защо, довчерашнитѣ грабители и притѣснители на народната свобода, могатъ изведнажъ да се яватъ на политическия пиедесталъ като кротки и милосивни агѣнци, които ставатъ настояща жертва за народнитѣ правдини, а довчерашнитѣ народни трибуни, които непознаваха други интереси — освѣтъ народнитѣ, — днесъ могатъ да станатъ народни тиранни, които ще искатъ да задушатъ народната свобода.

Тази политическа несъстоятелностъ, ние не трѣбва да я търсимъ въ сръдата на нашия народъ, чиято воля никога не е била слушана; не трѣбва да я търсимъ въ нѣкаква си въображаема нравствена развала на народа, който никога не е билъ господаръ на собственото си положение, — но — трѣбва да я търсимъ въ политическата некадърностъ и въ нравствената пустота на всичкитѣ наши държавни мъже, които никога не разбраха своя народъ и неговитѣ широко — демократически стрѣмления, — напротивъ: жестоко експлоатираха както неговото довѣрие, така и неговитѣ най-благородни и най-чисти стрѣмежи. И колкото бѣха повече жестоки спрямо своя народъ, толкова повече бѣха работливи и нископоклонни спрямо обаянието и блѣсъка на двореца — поне до тогава, до като не биваха изтискани окончателно като лимонъ и хвърляни слѣдъ това въ смѣтѣта, като безполезна и непотрѣбна никому вещь.

Този е билъ единствения и строго-неумолимъ законъ, който съ една непрѣклонна логичностъ систематично се е прилагалъ спрямо всички наши държавни мъже. И

когато дохождатъ партиитѣ на властъ отгорѣ, и когато дохаждатъ отдолу — сѣ една и сжща участъ ги очаква: тѣ разбиватъ главитѣ си въ двѣ дяволски скали, които носятъ името „властъ“ и „дворецъ“!

Такова е било винаги нашето политическо положение, такова си остава то и днесъ, — само съ една разлика, че, слѣдъ като се дискредитираха и най-прогресивнитѣ партии въ насъ; слѣдъ като демократическата, поради своята по-голяма вътрѣшна сила, не се потдаде на окончателното изкушение — прогресивната партия сама се наема да „спаси“ народа отъ тежкото финансово положение.

Дали тя ще го спаси — ние отъ днесъ още не ще пророкуваме, само едно знаемъ, обаче, че на народа прѣдстои още една отчаяна борба, въ която да докаже, че никой другъ — освѣтъ народа, не може и не ще може да се разпорежда съ неговитѣ сждбини. Народа е длъженъ най-съзнателно да изпълни своя дългъ, длъжни сж да изпълнатъ своя дългъ и неговитѣ управници, като му дадатъ пълна изборна свобода, а ако не дадатъ такава свобода — толкова по-злъ за тѣхъ!

Новитѣ произволи почватъ

Кой мислеше и вѣрваше, че Цанковиститѣ, които днесъ по божията милостъ иматъ властта въ рацѣтъ си, сж способни на това, което вършеха другитѣ партии? Уви, и днесъ вече почнаха произволитѣ и днесъ вече почватъ отъ ново ареститѣ и то не вече отъ Радослависти, Иванчевисти и пр., а отъ тия, които довчера ратуваха противъ сжщо такива произволи на другитѣ. Ние никога не вѣрвахме, че това може да стане. Ние не вѣрвахме очитѣ си, но слушайте: на 26 м. м. нашиятѣ приятели г. Драгиевъ, подпрѣдсѣдател на комитета на Бъл. Землед. Нар. Съюзъ и редакторъ на в. „Справедливостъ“, г. Д. Рашевъ, организаторъ на съюза и г. Минко Т. Шиваровъ членъ отъ комитета и Чирпански околийски прѣдсѣдател потеглятъ отъ Ст. Загора и заминаватъ по агитация за прѣдстоящитѣ законодателни избори въ Чирпанско, Пловдивско, Борисовградско и пр. Още не пристигнали въ Гол. Конаре на 31 м. м., полицията ги завежда въ участъка, отъ кждѣто сутренъта на връхъ нова година ги подкарватъ подъ конвой въ Пловдивъ, отъ кждѣто ги освобождаватъ. Но четете и тѣхнитѣ подадени за това телеграми:

Голѣмо Конаре, 31 Декември, 8 часа вечеръ. София, Министру Сарафову, копие Даневу; „Вечерна Поща“

Пристигаме Голѣмо Конаре, полицията ни заважда участъка и зарана подкарва за Пловдивъ. Гдѣ остана закона и свободата на събранята и словото? Протестираме противъ грубия произволъ и искаме минутно освобождението на

Драгиевъ, подпрѣдсѣдателъ земеделския съюзъ, редакторъ „Справедливостъ“ и Рашевъ, организаторъ.

Голѣмо Конаре, 1 Януарий, 8 часа сутринъ. Пловдивъ, окръжному управителю, копие Прокурору.

Патувайки пристигаме Голѣмо Конаре, полицията ни арестува и тая минута подкарва за Пловдивъ. Молимъ разпоредете освобождение. Драгиевъ, редакторъ „Справедливостъ“ и Рашевъ.

Ние се научихме за случилото се едва слѣдъ като ни се писа една отворена карта. За насъ бѣше това една гръмлива новина. Ние не можихме да си обяснимъ, какъ така едно правителство излѣзло изъ една божемъ прогресивна партия, което обѣщава на дума свободни избори, може да извърши подобенъ нечуванъ произволъ; да арестува въ нищо невинни хора отишли да упражнятъ едно свое освѣтено отъ законитѣ права. Веднага подадохме отъ комитета слѣдующата телеграма:

София.

Министру Сарафову

Копие „Миръ“, „Свѣтъ“, „Прѣпорѣтъ“, „Търговски“, „Новъ Вѣкъ“, „Поща“. Подпрѣдсѣдателъ на Съюза Драгиевъ и Рашевъ бѣше арестуванъ отъ полицията въ Гол. Конаре и докарванъ връхъ Нова година Пловдивъ. Кждѣ остана свободата на събранята и словото? По този ли начинъ мислите да докарате болшинство въ бждашата камара?

Отъ името на Българскитѣ Землед. Народенъ Съюзъ протестираме най-енергически противъ новитѣ полицейски произволи, насочени да потѣпкатъ най-святитѣ права на гражданитѣ.

Каня всички околийски и селски земеделски дружби въ княжеството, да издигнатъ, като единъ човѣкъ енергически протести противъ произволитѣ на новата ера и да се здружатъ, образуващъ едно цѣло и взематъ живо участие въ прѣдстоящитѣ избори. Гробовитѣ въ Дуранъ Кулакъ ни викатъ да се опълчимъ законно срѣщу една нова реакция. Ний почитаме законитѣ на страната, но за това нѣма никому да позволимъ накрѣняването на освѣтенитѣ ни отъ конститутцията права.

Прѣдсѣдателъ: Забуновъ

Както виждатъ читателитѣ, ние се намираме прѣдъ нови произволи, прѣдъ нови насилия и прѣдъ нови груби нарушения правата на българ. граждани. И ще оставимъ ли ние тѣзи права на кърнявани? Не, ние имаме силно оръжие да се боримъ срѣщу тѣхъ, ние имаме и сила и енергия и както сме се борили цѣли три години вече срѣщу подобни насилия, ще се боримъ и за на прѣдъ. За насъ вече е явно, че най-добритѣ и най-напрѣдничавитѣ партии щомъ поематъ властта се увеличаватъ, а съ щикъ могатъ и . . . да управляватъ. Едно бихме желали ние отъ нашитѣ доблѣстни сдружени земеделци. Това наше желание е, да не се стрѣскатъ, да не се плашатъ. Тѣ сж силата въ тази нещастна страна и не трѣбва да се оставатъ да ги тѣпчатъ. Тѣзи нови произволи на днешното правителство трѣбва да имъ даде нова енергия и новъ куражъ за свящаната борба, която сме обявили срѣщу всички изедници народни, които не разбиратъ ни отъ молби ни отъ нови горчиви сълзи проливани цѣли 23 години вече. Нужно е всички дружби изъ единъ гласъ да протестираатъ. Ние не можемъ да гледаме наши хора да ги влачатъ за нищо и никакво по участъци и затвори. Грѣмъ трѣбва да се изскри срѣ-

щу ония, които посвѣгват на нашите священи права, изкупени съ стотици хиляди човѣшки жертви.

И избори идатъ. И тѣ не трѣбва да се забравятъ. Всички до единъ, като стѣна, съ знамена ще трѣбва да отидемъ на изборитѣ.

Спасението на земеделцитѣ зависи пакъ отъ земеделцитѣ.

Заема и камарата.

28,304,680 (дължение и край)
едва 7,145,230
Франция въ
ията изпѣ
дадала, или пъкъ сж се прави-
ли че не ги виждатъ, докараха най-
послѣ нашата държава до днешното ѝ
положение. Нашата страна, иначе тол-
кова изобилна съ природни богатства,
трѣбваше да прѣвие вратъ прѣдъ бе-
зисходното финансово положение и не-
минуемо — съ бързи крачки да трѣгне
къмъ една близка финансова катастро-
фа. И когато нашето финансово поло-
жение отъ денъ на денъ се влошаваше,
нашитѣ управници, за да прикриятъ
грозната пропастъ, която страшно зе-
ше прѣдъ насъ, систематично покрива-
ха съ дебело було финансовото поло-
жение, както прѣдъ обыкновенитѣ граж-
да, така сжко и прѣдъ първитѣ ни об-
ществени и политически дѣятели. Но,
грозното финансово положение, толкова
безсѣмствено прикривано, рано или къс-
но трѣбваше да се покаже заедно съ
всичкитѣ си ужасни послѣдствия за на-
шата още млада и жизнена страна. Же-
стокитѣ удари бѣха готови единъ по
единъ да се възсиятъ върху плѣщитѣ
на българския народъ, за да го свѣс-
тятъ и да му посочатъ, че въ тия кри-
тически моменти, спасителъ на това
безисходно положение може да бѣде и
остава пакъ самъ народа.

Трѣбва да признаемъ, че цялото
това положение бѣше една страшна из-
ненада за цялия ни народъ. То бѣше
изненада за това, защото пестеливия
и трудолюбивия ни народъ, който мо-
жеше да служи като образецъ на мно-
го народи съ своитѣ високи нравствени
качества, койго редовно и честно ис-
пълняваше своитѣ задължения и спря-
мо държавата, — тоя именно народъ
рисуваеше да остане най-бездѣлния отъ
всички народи — да се признае прѣдъ
очитѣ на европейския свѣтъ, като не-
честенъ платецъ.

Нѣма никакво съмнение, че този бѣ-
ше истинския сѣдбоносенъ пътъ, по ко-

гото съ бързи крачки и слѣпнишката вър-
вѣхме. Правителството Каравеловъ — Да-
невъ, когато пое властта, тържествено
даде обѣщание, че то ще извади стра-
ната отъ това ѝ критическо положение
съ заемъ, но безъ всѣкакви реални га-
ранции. Колкото обаче тѣ бѣха щедри
въ своитѣ обѣщания отъ начало, тол-
кова повече почнаха да се отдалеча-
ватъ отъ тѣхъ, когато видѣха съ оче-
тѣ си истинското финансово положение
на страната, което въ сжщностъ бѣше
много по лошо, отъ колкото тѣ го знае-
ха и си го прѣдставляваха извѣнъ.

При това критическо положение има-
ше само единъ единственъ пътъ за пра-
вителството, ако дѣйствително желаеше
то да излѣзе съ честъ отъ това трудно
положение, а този пътъ бѣше слѣдую-
щия: слѣдъ като прѣдставаше още прѣ-
ди допълнителнитѣ избори истинското
финансово положение прѣдъ очитѣ на
самия народъ да разрѣши въпроса: же-
лае ли той съ свои собствени срѣдства
и жертви да спомогне щото страната
да се извади отъ това положение, или
самия народъ непрѣменно ще пожелае
да се направи заемъ, та подъ каквито
и да е условия.

Като голѣмъ и непростителенъ грѣхъ
трѣбва да се вмѣни на прав. Караве-
ловъ — Даневъ, дѣто то съвѣстъ не по-
иска мнѣнието на народа, и — съобраз-
но старата насилническа система, безъ
да направи апелъ къмъ него, то — скри-
томъ и прѣстѣпно водеше прѣговори за
единъ заемъ, свързанъ съ най-тежки
гаранции. Както се и очакваше, тоя
заемъ, който бѣше непопуляренъ не са-
мо между народа, но и въ самото на-
родно събрание, трѣбваше непрѣменно
да пропадне, а заедно съ него трѣбва-
ше да падне и самото правителство,
което държеше малко смѣтка даже за
мнѣнието на своитѣ най-близки и най-
добри приятели.

Както и по-рано се изказахме, та-
ка сжко и сега ще повторимъ, че това
правителство най-малко бѣше отгово-
рно за днешното лошо финансово по-
ложение, нѣщо повече — то се бѣше за-
ло да изчиства рѣховетѣ на миналитѣ
правителства, съ рискъ да изгуби даже
своята популярностъ между народа. Кои
причини сж могли да накаратъ прави-
телството да сключва едни толков, не-
популярни договори, и кои сж причи-
нитѣ които го караха толкова много
да защитава тия договори прѣдъ ка-
марата, когато явно личеше че тѣ сж
просто опасни за най-сжщитѣ интере-

си на страната? — Тия въпроси оста-
ватъ една тайнствена загадка за пове-
чето отъ българскитѣ граждани. Може
би най-много право имаха тия, отъ на-
роднитѣ прѣдставители, които подози-
раха, че тия договори иматъ главно
политически характеръ, — въ такъвъ слу-
чай, значи, тия договори не се нала-
гаха отъ примитѣ економически или фи-
нансови нужди на страната, но — отъ
висши политически и международни.

Отъ цялата защита на г-да минис-
трѣтъ, заедно съ прѣсилената защита
и на тѣхнитѣ приятели, личеше, че фи-
нансовото положение не е толкова ло-
шо, щото да се изисква такава огром-
на жертва отъ българския народъ —
задаване производството на най-добри
ни артикулъ на чужди компании за цѣ-
ли 50 години. Здравия разумъ на бъл-
гарския народъ, изразенъ толкова сил-
но и рельефно въ българската камара,
не счете финансовото положение на на-
шата страна за безисходно, — най-протавъ
— много оратори, слѣдъ като прѣзвѣр-
хъ дори личнитѣ и партинитѣ си згоди,
протестираха противъ незаслужено —
хвърленото обвинение, че нашата дър-
жава щѣла била да фалира! — А спра-
ведливостта на тоя протестъ бѣше оче-
видна: българската държава, която всич-
ко на всичко има 200 милиона лева
дългъ и която на такъвъ единъ дългъ
редовно исплаща по 30 милиона го-
дишно за лихви и погашение, такава
държава не може да фалира, защото
това не е въ интереса дори и на са-
митѣ банки. Че сегашнитѣ финансови
затруднения не сж систематически, но
врѣмнини, каквито сж винаги възможни
въ често земеделскитѣ страни.

Ето защо, повечето отъ народнитѣ
прѣдставители високо издигнаха своя
гласъ противъ сѣсипателнитѣ договори,
като бѣха едновременно дълбоко убѣ-
дени, че българския народъ има още
живени сили, за да устои срѣщу една
подобна катастрофа. Този актъ на на-
шата камара, извѣнъ чисто партизан-
скитѣ стрѣмежи на нѣкой отъ партий-
тѣ, е отъ високо нравствено и поли-
тически значение, понеже съ него се
доказа, че истинскитѣ народни прѣдста-
вители, които дължатъ своя мандатъ
на свободната воля на народа, никога
нѣма да се противопоставятъ на неговитѣ
интереси, даже съ рискъ да събо-
ригъ най-конституционното правителство
въ насъ.

При се това, ние сме дълбоко убѣ-
дени че прав. Каравеловъ — Даневъ,

когато е внасяло договора, ръководило
се е отъ чисто-патриотически съображе-
ния; но — въ своето късогледство и по-
литическо ослѣпление то стана причина
да се разпокъса и разнебити най-сим-
патичната и най-жизнената политичес-
ка партия въ насъ, отъ която народа
имаше право много повече да очаква...

Най-накрай, слѣдъ като се отхвър-
лиха договоритѣ, ние сме дълбоко убѣ-
дени, че България нѣма да фалира; но
— едновременно се убѣдихме, че злото
е твърдѣ страшно, за прѣмахването
на което се искатъ хора съ много по-
широки и по-радикални възгледи —
такива, каквито за жалостъ между днеш-
нитѣ държавни мъже ний нѣмаме?

Demos

Двѣ думи на клѣветницитѣ.

Има ли по-голѣма нахалностъ, по-
голѣмо дебелоочие, по-голѣмо тѣпогла-
вие и безсрамство, отъ това, да се хва-
лишъ самъ и да изкарвашъ себе си
чистъ, като сипешъ хули върху невини
хора? Всичкитѣ тия, па и още много
подобни ниски качества сж присѣщи
само на нашитѣ ялантъшъ социалисти,
които, вижда се, искатъ да надминатъ
другитѣ партии, по отношение на псу-
вателството и праздословното рекла-
маторство. За тѣхъ само този е свѣс-
тенъ, само този е човѣкъ, който гледа
на нѣщата прѣзъ тѣхнитѣ късогледи
очила и мислитѣ му сж сходни съ ония,
излѣзли изъ запаренитѣ имъ мозѣци.
На всѣкдѣ и на всички вадятъ гнус-
ното си жили. Отъ какъ се е основалъ
земеделскитѣ съюзъ, тѣ не запущатъ
случай даже и въ календарчето си да
не напусватъ водителитѣ му и да не
излѣзатъ злѣчната си злоба срѣщу тѣхъ.

Като виждатъ въ тоя съюзъ единъ
силепъ противникъ и достоенъ обор-
вачъ на изтѣрканитѣ имъ доктрини, то
сж правятъ илюзията, че съ прѣписване
своитѣ грѣхове на водителитѣ на съ-
юза ще могатъ да станатъ свѣтци;
но както се види, събрали сж конци-
тѣ, защото гнуснитѣ имъ клѣвети идатъ
да изобличатъ самитѣ тѣхъ. Не сте ли
Вий, о, набѣдени социалисти, които го-
ворите едно, а вършите друго? Малко
ли ваши другари — башъ социалисти, за-
ризаха и идея и свѣстъ, за топлитѣ
чиновнически мѣста? Не крѣпчехте ли
Вий, срѣщу единъ вашъ другаръ, че
не трѣбвало да приема мандата наро-
денъ прѣдставителъ щомъ е избранъ отъ
не социалисти, а най-голѣмия против-

ПОДЛИСТНИКЪ.

Писма къмъ земеделцитѣ.

(Писмо първо)

Драги сѣселани,

Смѣхте ми се, кога трѣгвахъ прѣди
нещъ дни за София, жалѣхте ме, че за ду-
до ще бия толковъ пътъ, че ще се умора
отъ калъ гаване, че на вѣтъра ще ми оти-
датъ тридесетъ до 40 гроша, па и азъ пъ-
тувахъ и се не бѣше ядъ защо пътувамъ,
а сега съвсемъ ме мисля така. Истинна
изгаванъ, сума калъ, на нѣколко мѣста то-
пични новѣтъ сж до кодѣвъ у вода, падахъ
повече отъ двадесетина пѣти, па и сега още
ме болятъ новѣтъ, та се чудя какъ ще се
възрия, ала „просто нека е“ отъ мене — ж-
китѣ сж въ насъ, ако се качехъ на желѣз-
ница, щѣхъ да икономисамъ цѣль денъ пътъ,
но трѣбваше пъкъ да се простя и съ 4—5
лева. Да ги имамъ нищо не е, ама нали ги
нѣмамъ, ме ми се даватъ пущинитѣ. Та, та-
ка или иначе, сега съмъ у Софията. Не ви-
дѣхъ до сега много чудни работи, но и това,
що видѣхъ и чухъ, доста ми отвори очитѣ.
Сега ясно разбрахъ, че всички партии у на-
шата саромашка България лжатъ всѣкакъ,
само и само да пипнатъ властта — коката.
Па слушайте, какво ще Ви прикажа, па, ако
не е така, нарѣчете ме лжецѣ!

Тука — въ София — пристигнахъ спо-
редъ както смѣтахме и у село за три дни —
въ Недѣля заранѣта вече шетахъ изъ сто-
лицата. Като изглеждахъ голѣмитѣ адми-
тевка ми за паметника, що бѣлъ заправенъ
прѣдъ народното събрание. Отъ улица въ
улица съ питае какѣхъ народното съ-

брание. Гледамъ около него — никакъвъ па-
метникъ (послѣ се научахъ, че бѣлъ загра-
денъ съ дѣски — да се не вижда, додѣ
не се довърши напълно). Прѣдъ вратата на
народното събрание дойдохъ 5—6 господи-
новци, които високо разговаряха. Прибли-
жихъ при тѣхъ и питахъ едного: „Господи-
не, кѣдѣ се прави новия паметникъ?“

— Шопъ, пакъ шопъ, отговори тоя
гитъ намръщено: въ народното събрание се
рѣшава сѣдбата на цѣла България, а той
за паметникъ пита! . . . Идумъ това, па рече
на другаритѣ си: хайде да влѣземъ вътрѣ! . . .

„Ха! . . . помислихъ си азъ: нали ме смѣ-
тате за глухавъ, и азъ ще влѣзва вътрѣ! . . .“
и влѣзохъ подирѣ имъ.

Икакъхъ се горѣ въ галериятъ, а то
пѣлио съ публика — като на съборъ. Про-
мѣкнахъ се по навѣтрѣ, протегнахъ се и по-
гледахъ на долу, дѣто всички бѣха устрѣ-
мили очи. Сѣтахъ се тогава за приказкитѣ
за народното събрание, що учителя ми при-
казваше въ село. Видѣхъ народнитѣ прѣд-
ставители, министритѣ, секретаритѣ, прѣдсѣ-
дателя на събранието и трона на княза.
Видѣхъ отъ министритѣ говорѣше мѣщо за до-
върне, за продължение на сесията, за заемъ,
за иѣкакви дванадесетини отъ бюджета и
още невямъ шо. Стана единъ отъ прѣдста-
вителитѣ и почна да напада министритѣ, да
имъ вика лжци, ижеѣници, прѣдатели и
др. Стана другъ — и той сжщото. Минис-
тра отговори нѣщо, ама се познаваше, че
собръа копѣитѣ. Додохъ въпроса на гласу-
ване. Прѣброиха гласовѣтъ и се окача, че
76 души сж за правителството, а 79 — про-
тивъ. Почнаха се ржкопѣискания, викове
„ура“ — до оня край! . . .

Министра, който по напредъ говоре-

ше стана пакъ, извади изъ джеба си една
книга, я имаше тамъ и други и почна да
чете, че сесията на събранието се . . . , па
обърна друго яче — че народното събра-
ние се растура отъ княза.

Дигнаха се гуролтаи, почнаха викове,
смѣшки и народнитѣ прѣдставители си излѣ-
воха на вѣтъ.

Български работи, мислѣхъ си на ума.
Помеже народнитѣ прѣдставители не се съ-
гласили да подкрѣпятъ правителството, за-
щото нѣматъ у него довѣрие, растура се на-
родното събрание. (Казватъ хора, че тоя
министъръ ималъ 2—3 указа: за продължение
сесията на народното събрание до 1 мартъ,
ако депутатитѣ послушатъ правителството и
другъ за растуриѣ събранието, ако не по-
слушатъ). А послѣ хайде нови избори. Ще
почнатъ пакъ агитации, лжѣи, подкупи, го-
ненни, сума книги ще се изарчатъ додѣ
правителството си катѣмки юлицъ, ме! на
родитѣ прѣдставители 90—100 души, които
да излѣзватъ волята на министритѣ и кога
се гласува да сж всѣкога повече.

А знаете, че и тия министри по на-
предъ се киднаха, че ще оправятъ страната
(съ лъжата надолу), че ще ми олекчатъ то-
варя и друго още. Но, колко сме били налж-
гашѣ! Артѣкъ сега имъ видѣхъ суратитѣ!
Щъ ми депутатитѣ не се съгласаватъ съ тѣхъ
да събличатъ народъ, да продаватъ на евро-
пейскитѣ банки страната, за да се награвятъ
съ пари, хайде да се растури събранието.
Посрѣдствомъ полицията ще си избератъ свои
хори за депутати, както шо бѣ ламѣ, кога
се прокара сѣсипателния законъ за десѣтъ-
ка, та да си уредятъ както имъ изисае ра-
ботѣтъ, а нѣко, ако сме западнали до тамъ,

че нѣма съ какво солъ да си купиме, ако
сже голъ прѣстъ!

Ана, чини ми се не така за лесно ще
постигнатъ цѣльта си!

Не трѣбва вече да ги вѣрваме: ако
до сега, като бѣха на властъ не направиха
нищо добро за народа, та отсега ли?
Трѣбва сега на изборитѣ да излѣземъ по-
приготвени — да си отвориме очитѣ, за-
що ако и сега ни излѣзатъ, за напредъ на шо
да се надѣваме? На! Сега въ народното съ-
брание имаме 7—8 души депутати отъ Зе-
мледѣлския Народенъ Съюзъ. Ако тѣ бѣха
отъ правителствена страна, щѣха да про-
каратъ договоритѣ и монопола на тютюня,
па послѣ това за това!

Ето защо трѣбва всички да се труди-
ме да изберемъ и изпратимъ въ народното
събрание поме 30 души народни прѣдста-
вители отъ Земеделския Народенъ Съюзъ,
който да доказватъ на правителството, че не
бива да се краде, да се злоупотрѣблява и
харчи по вѣтъра държавната пара, защото
селянина е съвѣстъ западнали! Съ това ще
убѣдимъ всички партии, че вече не спимъ,
а полка-лека се пробуждаме и отъ всички
голѣмци сѣтка ще дѣриме. Стига тия прои-
вали! Стига толковъ беззакония! Нека ви-
живѣмъ честито, както е отъ Бога наре-
дено!

Искамъ да Ви пиша още, но, нали от-
лава ме сѣмъ хващаль перо, заболѣ ме рѣ-
ката. Подирѣ нѣкой денъ пакъ ще Ви пиша!
До виждѣме!

Колѣда, София.

В—цѣ.

никъ по рано, сега прие да бъде избранъ отъ такива? Не сте ли Вий, о, минимално добродетелци, които въ VIII конгресъ, играехте ролитъ на развратни партизани и шарлатани? О, фразьори! Не сте ли събрали смѣтътъ отъ всичкитъ партии?..... Не стига ли тази характеристика за муцунигъ Ви!

Казвате, че водителитъ на съюза гледали повече личната си полза, а Вий сте били единственитъ, които желаете общото благо. О, безсрамни самохвалци, много далекъ отивате! Когато слѣдъ три годишна люта борба, слѣдъ толкова гонения, арести, изгнания, гладъ и пр., на които бѣха подхвърлени водителитъ и пакъ останаха върни, та чакъ сега ли, сега когато организацията почива на здрави основи, ще извършатъ самооплюване? Прикажете си каквото щете, но ний познаваме хората си. Тѣ сж изкренени не само въ душитъ, но и въ дѣлата си. Повѣдението имъ като народни прѣдставители и онова въ III земеделски конгресъ, оправдава надеждитъ на съвѣщанитъ земеделци. Тѣ виждатъ въ земеделското сдружение, водено отъ способнитъ и енергични дѣлци, своето спасение, намиратъ тамъ отзиви на своитъ болки, най разумни искания и желания.

Викайте! Хвърляйте пепелъ въ очитъ на простодушното население, изривайте злостната си злоба, но ний — земеделцитъ сме наситени вече на такива лъжи. Дѣлата оправдаватъ водителитъ ни, ще Ви отговаряме всекога. Тѣ сж чисти както прѣдъ насъ, така сжщо и прѣдъ съвѣстѣта си, защото не ни лъгаха съ райско блаженство, както правятъ другитъ партии, а туй което обѣщаха, че ще направятъ — направиха. Програмнитъ искания на съюза, които сж съществено и наши — на земеделцитъ, на орачитъ сж напукани рѣцѣ, излѣзли изъ здравия разсудакъ и опита добитъ прѣзъ 23 годишното на лъгане отъ разнитъ партизански групи, стоятъ по високо отъ вашия социализмъ и отъ „вѣруето“ на другитъ ни партии. Въ водителитъ на земеделската партия, ний съзираме истинскитъ си изразители и честни защитници на неоправдания земеделецъ. Не мислете още, че само въ вашата партия сж групирани „младитъ сили“, може би въ земеделския съюзъ да влизатъ още по млади и енергични хора, които не сжкпнатъ силитъ си за общото добро, иматъ при сърдце интереситъ на огоделото население и раг ватъ за закрѣпване на правата и свободата въ грѣшна България. Вашитъ пророчества и кѣвети сж плодъ на манията: какво, че сте отрѣдени да спасявате човѣчеството, по това е имен-

но което Ви прави и чудни и смѣшни и въ упоението си Вий бѣвате калъ на лѣво и на дѣсно.....

Свѣстете се Г-да! Погледнете по трѣзвото на работитъ, не телете хората само съ вашитъ зарѣждивили вѣзни и имайте винаги прѣдъ видъ: „не се пати туй, що всекога е чисто“. Толковъ. Другъ пакъ повече.

Чобанъ

Просвѣщаватъ народа.

(Впечатление отъ едно учителско събрание).

Свети Симеонъ отдавна бѣ миналъ. На кждѣ и да погледнешъ въ природата все ти се струва нѣщо да ти шепни; „готви се за зима!“ Мрачно е полѣто, а — непостоянно врѣмето. Ту студень сѣверень вѣтъръ пронизва тѣлото ти, ту силень югъ раздига дори и керемидитъ отъ покривитъ; още не утихналъ той, ето че гѣсти черни облаци започватъ да се внятъ по небето; мъглитъ лѣнливо се влачатъ по билото на блиската планина, завалява дъждъ; туку порой подконалъ и развалилъ моста, тамъ завлѣкалъ нивитъ, по надолу керитото се указало тѣсно да побере поройната вода, та тя излѣзла навънъ — прѣскочила брѣговетъ, покрила бликитъ ниви и завлѣкла всичко!... Още не попила се дъждовната вода, сѣверния вѣтъръ сковава земята и покрива всичко съ ледъ, а слѣдъ день — два натрупало до колѣнитъ снѣгъ!... А селяна? Чудя се горкия, що да прави, съ кого да се разправа; види, че не може излѣзти на глава съ никого, па туку прѣтърчи до механата или у съседътъ на разговоръ!...

Съ настѣпването на лютата зима и за селскитъ учители се отваря работа. Види се и въ това има редъ: лѣтъ, когато селянина нѣма врѣме да си отидѣне, учителитъ почиватъ, а зимъ, когато учителитъ се залавятъ за работа, за селянина настѣпва кратката ваканция, пълна съ неприятности и главоболня!..... Гледашъ въ едно село отъ 120—130 къщи се събрали въ училището около 50 дѣца, разпрѣдѣлени на 4 отдѣления и учителя трѣбва да ги занимава. А званието „народенъ“ учителъ е широко — въ него влиза и дѣтелността въ обществото — между простата маса. Ще рѣче, ако искашъ да си учителъ, трѣбва да учишъ дѣцата, па и да работишъ и между селянията, за да ги просвѣтишъ. Вечеринки, вечерни училища, общи събрания прѣзъ правничнитъ дни, прочитанне полѣзни и поучителни книги, сказки — отъ всичко трѣбва да вземе по малко...

Къмъ края на м. ноември въ нашето село щеше да има вечеринка, която

се даваше отъ членовѣтъ на клоната отъ учителското дружество въ града. Учителя въ селото ни разгласи за тая новина чрѣзъ дѣцата и ние всички очаквахме да се стѣмни, да чукуне клѣпалото отъ училището, за да се съберемъ. Азъ не можехъ да се стѣрия, та отидохъ по напредъ. Събраха се 14 души учители. Пристѣпиха къмъ приготвяне програмата. „Азъ ще държа сказка“, каза единъ скромно облѣченъ 25—26 годишенъ младежъ.

— Не може! обидѣха се други.

Може! не може!... прѣпирихъ. Понеже никой другъ не бѣ готвилъ сказка, съгласиха се съ тоя учителъ. Наредиха програмата и полѣка лека се събираха селяни. Чука клѣпалото и за половинъ часъ училището се прѣпълни съ хора.

Насѣдахме по чиновѣтъ. Учителя ни излѣзе, обясни ни що е това вечеринка и ни помоли да стоимъ мирни. Подиръ него излѣзе учителя що бѣ готвилъ сказка. Той на лекъ езикъ ни разправи какъ се съсипани, какъ ни ограбватъ и ни посвѣтѣ да образуваме въ селото ни земеделска дружба, която да се присѣдани къмъ Българския Земеделски Съюзъ. Съ възхищение изслушахме учителя и не можехме му се отплати за освѣтлението, което той за десетина минути само, внесе въ душата ни. Ние бѣхме готови да го послушаеме. Даже единъ отъ насъ запита не бива ли да направиме веднага дружба.

„Утрѣ ще се разрѣши това“, отговори сърдито другъ единъ учителъ, а сказчика се усмихна и веднага лицето му се насѣбри... Слѣдъ 2½ часъ вечеринката се свърши. Разотдохме се по домоветъ си...

Понеже сказката на вечеринката ми направи впечатление, понеже желаяхъ да има въ селото ни дружба, на заранѣта отидохъ пакъ въ училището. Имаше още три-четирма селяни. Дойдохъ и учителитъ и започнаха засѣданието. Слѣдъ като разговаряха по други въпроси, пристѣпиха къмъ изслушване сказка отъ учителя „земеделецъ“; така на присмѣхъ наричаха учителя, който ни говори на вечеринката. Сказката бѣ: „участието на учителитъ при сдружаването на земеделцитъ“. Той описа причинитъ за западането на селската маса; появяването на криворазбраното партизанство и въ най отдалеченитъ селца; ограбването на селянитъ отъ лихвари, първенци, кметове, партизани и пр. Посочи на появилото се движение за събуждане на земеделцитъ, за значението на Земеделския Народенъ Съюзъ. Послѣ нагледно доказа на друга-

ритъ си, че учителя ако иска да оправдае довѣрието, което съ званието „народенъ учителъ“ му се дава, трѣбва да подкрѣпи земеделцитъ въ борбата имъ за самоващата. Сказката си той довърши съ слѣднитъ думи.

..... „Да, другари! За да не бѣдемъ отговорни прѣдъ съвѣстѣта си; за да не ни осѣждатъ въ бездѣйствието; за да не падне и върху насъ прокѣтнето, като на съучастници при народното ограбване; за да не бѣдемъ причина да се опатни хубавото и свѣто име „народенъ учителъ“, за да оправдаемъ даденото ни отъ обществото довѣрие, като негови ръководители; за да покажемъ, че и намъ е мѣстно да гледаме какъ пропадатъ земеделцитъ — наша длъжностъ е да се заемемъ и подкрѣпимъ сдружаването народно, да опатимъ земеделцитъ въ пакта на съвѣщането; да имъ покажемъ правата, които всѣки има и трѣбва да има. Земеделцитъ сж до безобразие ограбени и ежедневно ги ограбватъ. Въ сдружаването е спасението имъ. Нека всѣки споредъ силитъ си подкрѣпимъ това народно сдружаване, та съ това да помогнемъ поне малко на нещастнитъ земеделци, защото, знае се, има ли у орача, има и у насъ; нѣма ли у него, тежко и горко и намъ — неговитъ служещи!.....“

Сказката направи добро впечатление на всички и се произнесоха, че „всичко въ нея е вѣрно“. Имаше двама отъ учителитъ, които нарочно се бѣха готвили да докажатъ, че учителя не бивало да подкрѣпя движението на земеделцитъ (тѣ носѣха съ себе си сп. „Ново Врѣме“, „Общо Дѣло“ и в. „Съзнание“) ала не можеха да нанесатъ ударъ. Обаче не имъ се мѣше и да прѣстъпчатъ. Единъ отъ тѣхъ „идеални“ учители стана и каза, че той е напълно съгласенъ съ изказанитъ въ сказката мисли, ала иска отъ сказчика да обясни въ друго засѣдание цѣлѣта на земеделската организация. Отговори му се веднага, че тя е „подобрене земледѣлното и клоновѣтъ му; нравствено, политическо и материално подобрене на земеделцеа и изобщо на народа“.

„Това, продължи другия учителъ, азъ ще моля господина сказчика да има добрината и въ едно отъ идущитъ засѣдания да ни изложи и обясни исканията на земеделския съюзъ“...

— Другари, отговори „земеделецъ“: ние всекога сме били и сме за фразата, че народния учителъ най добръ знае халовѣтъ на орача, а сега, когато отъ насъ се иска да подкрѣпимъ тоя сѣщия орачъ, не е ли срамно, смѣшно и прѣстѣпно като казваме, че не знаемъ исканията на Българския Земеделски Народенъ Съюзъ!... При все, че тия искания сж подробно изложени и обяснени въ съюзния органъ „в. Земеделска Защита“ азъ се наемамъ да ги изложя за въ идущето засѣдание въ особена сказка.

Обаче послѣ, като опрѣдѣлиха дневния редъ за идущето засѣдание, отхвърлиха сказката на „земеделецъ“, а вмѣсто него единия отъ идеалнитъ социалисти учители обѣща да държи сказката: полза отъ сдружаването, а „земеделецъ“, оставиха да говори по нататѣкъ.

Единъ отъ учителитъ, като се поусмихна рече имъ: „другари, нашата работа се свежда къмъ поговорката: „жена която не иска да меси хлѣбъ, цѣлъ день сѣе брашно!.....“ Искахме да ни се докаже, че трѣбва да вземемъ участие въ сдружаването на земеделцитъ — доказа ни се. Поискахме да ни се обясни въ другото засѣдание цѣлѣта на съюза — но сказчика я знаахъ и я каза веднага. Сега пъкъ искаме да ни изложи за другия пътъ исканията на земеделската организация. Понеже до 1 мѣсець и това мѣше да стане, оставихме за по нататѣкъ! А до тогава и

ПОДЛИСТНИКЪ

Селско тегло

(Изъ Глѣбъ Успенскія)

Миналата година, когато живѣхъ въ едно село отъ Новгородската губерния мѣстность сѣвършено бѣдна, азъ можехъ да забѣлѣжа, че труднитъ материялни условия, „подбуждаха селенитъ отъ тия мѣста да бѣгатъ“ отъ селата и да си търсятъ другадъ срѣдства за прѣпитание, понеже началството пари иска, а земята — най-главния източникъ за доходи — е съвѣщъ безплодна и, освенъ това, малко по количеството. Всѣки случайна друга работа е особено чистие за тия мѣста. Не щѣ съмислеме, че бѣднотията се обяснява още и отъ много лошитъ страни на селския животъ

При се това, азъ можехъ да забѣлѣжа, че всичкото зло не е само въ бѣднотията, че стрѣпението на селенитъ да опечелятъ нѣкой паръ и слѣдъ това — да „набѣгатъ“ отъ селото не се крие само въ бѣднотията, но и въ оня самотия, която тежи надъ всѣка сѣлска къща, надъ всѣки човѣкъ, комуто се е паднало да живѣе въ село. Съвѣщъ слабо съединени въ едно общество, което умира въ бѣднотъ и немотията, мо на което тежатъ толкова много обществени задължения, — тѣ сж оставени да работятъ всички по отдѣлно за себе си, всѣки да отго-

варя само за себе си, всѣки самъ за себе си да страдае, всѣки самъ да се справя съ своя халъ — ако може, а ако не може — да бѣга!

И ето тука имаме, въ това множество отъ лични грижи, огорчения, страдания — отъ никого не облекчавани; и нито съ една блага душа не развеселявани; прѣвазани отъ всѣко едно семейство или съ дѣлбова мѣчеломе, или само — съ бѣзцѣлѣни въздишки, въ които ясно личи безкрайно отчаяние, — въ това имаме азъ виждамъ главната причина на онова безпомощно желание да се „бѣга“ отъ селската колиба, за да се печелятъ не само пари, но и да се види свѣтъ, да се отиде при хора, да се по научи малко-много и широкия свѣтъ, да се видятъ и други хора и други наредби. Тия пари сж нуждни, за да се купи това уважение на живота „по човѣшки“; за имотъ, сѣщо да лѣкуватъ своитъ болни дѣца, така както лѣкуватъ своитъ дѣца и другитъ хора; да могатъ да поизучатъ дѣцата си не само съ азбуката, но и съ по-дѣлбовата наука, — съ една дума — да удовлетворятъ както потребности на умътъ, така сжщо и ония желания на човѣшкото сърдце, които, при сегашното положение на селата, дѣто всичкитъ грижи на хората сж погълнати отъ мисѣтъ за насущния хлѣбъ и отъ даждията, нѣма нито мѣсто нито врѣме за удовлетворението имъ.

При това лошо положение на нашитъ

села, азъ си мислѣхъ, че ако въ селската срѣда не влѣзатъ други хора, които по-добръ, да знаятъ човѣшкитъ нужди; които биха могли да направятъ като причини за общи селски интереси не само тѣхната земя, но и всичка забравена, ограбена и неудовлетворени потребности на селската душа, — хора, които да вършатъ това не за нѣкакви материални интереси, като до сега това вършеха нещастнитъ селски учители и свѣщенници, както това вършеха и никогъ не посвѣщающитъ селата лѣкари, но като хора убѣдени, че за тѣхъ нѣма друго мѣсто. Дѣто съ по-голѣма полза биха могли да прокарать своитъ знания, своето развитие; за които отъ селата нѣма по нѣщастно мѣсто, ако такива хора не се яватъ, нашитъ села тогава на вѣки вѣковъ сж обречени на тъмно мѣвѣжество и бързо разпадане.

Азъ отъ день на день се повече и повече убѣждавамъ, че за селата сж нуждни нови гледища върху нѣщата, необходими сж нови, развити и образовани дѣятелци, които безкористно да заживѣятъ нѣжду селския народъ и като разкрийтъ неговитъ болки и неговата душа, да могатъ слѣдъ това да реформиратъ цѣлия му животъ споредъ новитъ нужди и споредъ духа на повото врѣме.

Прѣв. Demos.

годината ще измине, а ако някой по-смисла да ни обвини в бездействието ще му отговорим: господине, не ни обвинявай: цяла година си блъскахме ангелите да изучаваме исканията на Земледълския Съюз, а от сега ще заработим... Вие то ва дволичие не биваше ли още сега да кажем всичко както си е *»признаваме че Земледълския Съюз е полезен и че трябва да го подкрепим«* ала не ни се ще да развалим спокойствието си!...

Другите учители се измисляха, като се прѣсториха че не разбраха думите му...

И наистина, колко умѣстни думи!...

А ние два трима селяни седим та слушахме какво ще рѣшават учители и какъ ще плачатъ за насъ!... Жалка България!... Кѣтти земледѣлци!...

В—цъ.

ХРОНИКА

Честитимъ на всички приятели, познайници и членове на дружбитѣ новата 1902 година, като имъ пожелаваме щастие и пълнѣтъ успѣхъ въ живота и подиетата борба.

Въ македоно-одринската организация на последнѣтъ се чуватъ разни крамоли, които сѫ отъ естество да раздѣлятъ тази толкова патриотична организация на два противоположни единъ срѣщу другъ лагера. Това ние забѣляваме и отъ запитванията, които ни сѫ правятъ отъ нѣкой земледѣлски дружби относително помощите които тѣ даватъ на тази организация. Печално! Ние прѣпоръчваме да се тури частъ по скоро край на тѣзи крамоли, защото всѣки свѣсенъ човѣкъ ще доде до убѣждение, че ние не сме способни да крѣпимъ и най патриотичното у насъ. Това се изисква както и отъ хората, които днесъ стоятъ на чело на тази симпатична организация, така и отъ ония, които виждатъ въ раздѣлението ѝ, постигане на нѣкой свои цѣли. Когато хората отъ Рила, се колятъ, обиратъ, обезчестяватъ, срамъ е за тѣзи, които сѫ се нагърбили, за изнамиране начинъ за улеснение на тѣхната свобода — да се държатъ за косите.

Много землед. дружби ни запитватъ относително настоящитѣ избори. На такъвато отговаряме, че земледѣлската организация ще вземе живо участие въ тѣзи избори, за която цѣль комитетъ ще издаде, както нужно е окрѣжно, така и едно възване. Нужно е и прочее както околийскитѣ землед. дружби, така и селскитѣ да се приготвятъ за борбата, която ни прѣдстои; компромиси съ други партии или фракции за вадружностъ въ избитието ще ставатъ само въ крайни случаи.

Показваме още веднажъ землед. дружби на които е опрѣдѣлена известна сума да внесатъ въ касата на съюза, да побързатъ съ това. Нужно ли е да правимъ тѣзи безкомпромисни напомнявания?

Ще ли бждатъ свободни изборитѣ. И да и не. Вѣроятно е, че правителството ще пипа съ една бодлива рѣзавица, но ние нито ще се стрѣснемъ, нито ще се възгачимъ, само съ всеманието участие въ изборитѣ. Ние сме ступили главата на много по голѣми вѣлци, та и сега ще видимъ.

— В. „Der Schweizer Bauer“ за България пише следното:

„Илияна че вама, който българското правителство трѣбваше да направи въ Парижъ удари на камѣтъ. Отъ последната рѣчь на българския финансовъ министъръ, става ясно, че правителството е искало, съ помощта на руския и француския министри на вътрѣшнитѣ дѣла, чрѣзъ възбуждането на коополата да свржи България тѣсно съ двойния съюзъ, но както е известно парламента го отхвърли на два пъти, като не позволи и искания отъ правителството друкѣсенни кредитъ. За награда на това отгорѣ, парламента биде растуракъ. Това може да доведе къмъ единъ държавенъ прѣвратъ.“

Учимъ ся, че въ селото Д. Дѣбникъ Плевенска околия, учителя Стояновъ — социалистъ държалъ скандалъ прѣдъ едно събрание, като се позволилъ да нападне г. Узуновъ. Напи, ужъ, личноститѣ у социалиститѣ иматъ никакво значение; въ всѣки случай това голѣма честъ не прави на г. Стоянова да нападне хора въ тѣхно отсъствие, гдѣто тѣ не могатъ да се защитатъ.

Въ Ловченска околия е съставено околийско дружество на селскитѣ писари, крѣпидѣтелъ на дружеството за сега е М. Каравасиловъ. Поздравяваме искрено тази

инициатива и благопожелаване зговоръ и любовъ между тия които го съставляватъ.

Отъ всичкитѣ кѣтве на България получаваме писма, съ които ни се явява, че земледѣлскитѣ дружби взиматъ мѣрки и дѣятелно се приготвятъ да взематъ участие въ прѣдстоящитѣ законодателни избори. Изглѣжда, че земледѣлцитѣ сѫ разбрали вече, какво тѣхното спасение зависи отъ самитѣ тѣхъ. Пазете се само отъ ония вѣлчи партизани, които сѫ лѣтали на рода вече цѣли 23 години.

Приятно ни е да съобщимъ на читателитѣ си, че учителя въ с. Дрѣново, Ловченска околия г. Добри Стояновъ е държалъ една скаска прѣдъ селянитѣ по тѣхното пробуждане и сдружаване, която по нѣмание мѣсто въ вѣстника ни по неволѣ, нече можемъ помѣсти, и която прави много хубаво впечатление. Ние скѣпимъ всѣки приносъ въ това поле и за това нашата и оная на сдруженитѣ български земледѣлци благодарностъ г-му Стоянову. Нека този му прѣвратъ биде последенъ отъ всѣки учитель, който истински милѣе за ближния си.

Въ в. „Нова Струя“ който излиза отъ скоро въ града ни имаме помѣстена една дописка отъ с. Доли Дѣбникъ, въ която се разправя за едно дружество или дружба въ това село, но старателно, почтенъ дописникъ, е избѣгалъ да каже думица, че това дружество или дружба, не е друго освѣтъ земледѣлската дружба въ сѣщото село. Види се, че думата „Земледѣлка“ много ще да дражи на гърлото на дописника, защото иначе имаме защо да я избѣгва толкова старателно. Мѣлнитѣ мѣстѣ, внимаги обичатъ мѣлгата. Ние се надѣваме, че селянитѣ, които съставляватъ тѣзи земледѣлски дружби ще дръпнатъ за уменцето този дописникъ и ще му кажатъ още единъ пътъ кога ние да не крие истината, макаръ че е по нѣкога и бодлива.

Числото на бждашитѣ народни прѣдставители. Статическото бюро е отлитографирало на огдѣленъ листъ числото на населението по околии споредъ новото административно дѣленіе. Споредъ този списъкъ Айтооска околия ще избира 1 народенъ прѣдставител, Анхалска 1, Бургаска 3, Карнобатска 2, К. Агачска 3, Котленска 1, Сливенска 2, Яболска 3, Балчикска 2, Добричска 3, Варненска градска 2, селска 2, К. Бунарска 2, Провадийска 3, Бѣлоградска 2, Видинска 3, Кулска 2, Ломска 3, Берковска 2, Бѣло-Слатинска 2, Врачанска 3, Орѣховска 3, Фердинандска 2, Дубишка 3, Кюстендилска 4, Радомирска 3, Кошушка 3, Карловска 3, Пазарджикска 4, Панагюрска 2, Пещерска 2, Пловдивска градска 2, селска 4, Ловечска 3, Луковитска 2, Никополска 2, Плевенска 4, Тетевенска 2, Троянска 2, Бѣлменска 2, Разградска 4, Русенска градска 2, селска 3, Силистренска 4, Туграканска 3, Орханлийска 2, Пирдопска 1, Самоковска 3, Софийска градска 3, селска 6, Трънска 2, Цариградска 2, Борисовградска 2, Кавалишанска 3, Ново-Загорска 2, Ст. Загорска 4, Харманлийска 3, Хасковска 3, Чирпанска 3, Габровска 3, Г. Орѣховска 3, Дрѣновска 2, Елменска 2, Свиштовска 3, Севлиевска 4, Търновска 5, Е. Джумайска 2, О. Пазарска 2, Поповска 2, Прѣславска 2 и Шуменска 5. И така бждашето Народно Собрание ще се състои отъ 189 народни прѣдставители.

Вѣстника ни указва съ излизанието си по причина, че главния редакторъ е болѣтъ за което молимъ, г. г. абонатитѣ да ни извинятъ.

ЗЕМЛЕДЪЛСКО-МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТЕНЪ

за октомврий 1901 г. по новъ стилъ (18 октомврий до 18 ноемврий по старъ стилъ).

Врѣмето и посѣтитъ. Прѣзъ отчетния периодъ (19 октомврий до 17 ноемврий по ст. ст.) врѣмето е било около 2 саитиграда по хладно отъ колкото се пада, но по значителни студове, каквито други години сѫ се случавали, сега ние нѣмемъ и имало. Валежитѣ отъ дъждъ и снѣгъ сѫ били достатъчни, нигдѣ не се е почувствувала осекѣща, както и нигдѣ не е имало непотрѣбенъ наливъ. Числото на яситѣ дни е било всѣгдѣ по голѣмо отъ многогодишното срѣдно. Снѣгътъ който на повечето мѣста въ страната е валилъ, нигдѣ, освѣтъ на най-високитѣ мѣста, не е могълъ да се вадържи и да образува снѣжна покривъ.

Посѣтитъ есенни посѣти. На повечето мѣста изъ страната сѣвдбата на зимнитѣ посѣти е била май свойврѣменно привършила и поникналитѣ вече посѣви сѫ се развивали и напѣрѣждали най-задоволително. Въ Никополъ, Свишовъ, Сушидолъ, Горна Орѣховица, Търново, Образцовъ-Чифликъ при Русе, Варна, Бургасъ, Карнобатъ, Нова Загора, Хасково, Пловдивъ, Дунавска Кюстендилъ и пр. и пр. състоянието на пшеница-

та, ечкика и рѣжъта оцѣнено къмъ 17/30 ноемврий, като отлично или поне много добро, а въ тѣврдѣ малко мѣста то е оцѣнено само като срѣдно. Поврѣди отъ нямрѣване нигдѣ не сѫ констатирали. Полскитѣ мишки все още изобилватъ въ источния край на Княжеството и тукъ-тамъ начекали да прѣвисятъ малко поврѣди на посѣвитѣ.

Раницата на всѣгдѣ е въ най-добро състояние; то е несравнено по-добро отъ миналата година прѣзъ това врѣме.

Лозята. До 17/30 ноемврий нигдѣ не сѫ останали непокрити лозя. Тукъ-тамъ прѣжитѣ на лѣтораститѣ не е билъ доста уверѣтъ.

Пасбищата. Трѣвата не е изобилствувала по пасбищата и добитѣкъ не е могълъ толкова да се ползува отъ тѣхъ, като миналата година по това врѣме, но осекѣдностъ отъ паша нигдѣ не се е чувствувала, защото всѣгдѣ има приготвена достатъчно суха храна за зимата, макаръ сѣното и да не е толкова изобилно и толкова добро, като лѣтното.

Пчелитѣ. Въ състоянието на пчелитѣ не е могла да настѣпи никаква промѣна къмъ по-добро. Тѣхната приготвена храна за зимовице си остава на много мѣста доста осекѣща.

Домашнитѣ добитѣкъ и домашнитѣ птици. Домашниятъ добитѣкъ, като е ималъ прѣзъ настоящия периодъ достатъчно храна и възможностъ да пасе, е прѣкаралъ на всѣгдѣ доста добръ. Отъ болѣститѣ, които върлуваха прѣзъ миналния периодъ, сѫ се прѣвратили въ голѣма степенъ. Шарка по овцитѣ е имало въ селата Плавинска, Бѣло-поле и Дражичи (Бѣлоградчишко), въ Охридъ и Вѣлкова-Слатина (Фердинандско) въ Бѣло-Слатина, въ Плевенъ и въ селата отъ околията му Махалата и Бокотъ, въ Горна-Орѣховица, Костандемъ (Русенско), въ Туграканъ, въ Силистренско, въ Еревинъ, Яблска Кой и Демарджитеръ (Османъ пазарско), въ Добричъ, въ Демиръ-кѣй (Яболско), въ Ковосъ-моде и оризари, (Новозагорско), въ Храбърско и Петричъ (Софийско), въ Мазаричево, Долно-село, Топли долъ и Кугутерци (Кюстендилско). Краста по овцитѣ е била констатирана тукъ тамъ въ околийнѣ Ломска, Туграканска, Прѣславска, Балчикска, Карнобатска (по ноемврий), Новозагорска, Пловдивска, Кошушка (по мѣстата) Софийска и Самоковска. Гърмица по свинцитѣ или по биволитѣ е била забѣлявана въ селата Турски-изворъ, Брѣстича, малка и Гложене (Тетевенско) въ Радъеве (Ловшко) въ Голѣма жолѣна (Троянска), Пепелина (Бѣленско), Кюсе-кѣй и Драфка (Половско), Енево (Шуменско), Колонино (Сливенско), Старо-Юнелий (Новозагорско), Тремева, Куручешмо и Хасовасъ (Хасковско), Юренджикъ малко, Дюдучелий и Славий (Харманлийско), Ловенъ (Старозагорско), въ Панагюрище, въ Гниляне (Софийска околия) и Жавково (Самоковско). Сѣтъ по кометѣ е върлувалъ въ селата Етимъ-ели и Гуаръ-сукотчукъ (Балчикско), Сарджа (Добришко) и въ Анхиоло. Шанъ по едри и дребни домашни добитѣкъ е билъ разпространенъ само въ Добришката околия и въ по 2 — 3 села отъ Бѣлослатинска, Луковитска, Плевенска, Никополска, Ловешка, Тетевенска, Севлиевска, Гориорѣховска, Търновска, Кесаревска, Свиштовска, Поповска, Туграканска, Куртбунарска, Силистренска, Шуменска, Ески-джумайска, Провадийска, Балчикска, Варненска, Славейска, Карнобатска, Яболска, Чирпанска, Новозагорска, Старозагорска, Пловдивска, Карловска и Пирдопска околии. Овеница се появила въ с. Избеглий (Котлушево), Али-Пашиново (Чирпанско) и Пателетица (Пазарджикско); овеница имало въ с. Орѣвецъ (Бѣлоградчишко) Прѣска (Ловешко) и Янхидаръ (Ескиджумайско). прѣзъ отътокъ въ с. Ковалѣкъ (Хасковско), метилъ въ с. Горубляне и Новоселци (Софийска околия), черсенка по свинцитѣ въ Яблска и с. Алжаръ (Карловско). Бисъ билъ констатиранъ въ Видиатъ, Бѣло-Слатина, въ селата Капаклий и Афлатаръ (Силистренско), въ Добричъ и въ селото отъ сѣщата околия Чобанъ-кусу, въ Бургасъ, Чепеларе, Етрополе (Пирдопско) и Самоковъ. Домашнитѣ птици. Кокошнитѣ страдали въ малкъ размѣръ отъ холера въ Видинска, Ломска, Ловешка, Търновска, Русенска, Провадийска и Чирпанска околии, отъ птица въ Провадийско, Анхиолско и Харманлийско, отъ дифтеритъ въ Тетевенско и Карнобатско и отъ неизвѣстна болѣстъ въ с. Островъ (Орѣховско).

Директоръ С. Вацовъ.

КАКВО СТАВА ВЪ ЧУЖБИНА?

Германия. Въ берлинъ имаме голѣма казавица, по поводъ рѣчьта на князъ Чарторижъ въ Галиция Лангатахъ по адресъ на пруското правителство. Тѣй се обяснява ше зачерпаното посѣщение на Германския

канцеляръ въ Австро-Унгарското посолство, гдѣто е имало остри думи размѣнени по поводъ на което Галиция Лангатахъ е вкаритъ и дълго врѣме нѣма да биде повикавъ, а окр. управителъ е уволненъ.

Италия. Една рѣчь на француския посланикъ въ Римъ, въ която той натѣрти ползата отъ едно споразумение между Франция и Италия, произведе въ политическитѣ кръгове голѣмо изненаждане. Той каза че единъ съюзъ между двѣтѣ държави, намира почва. Сегашния италийски министъръ на външнитѣ прѣметѣ е единъ голѣмъ противникъ на тройния съюзъ, сѫ е мразилъ въ сѣщата смисълъ.

Италия по всичко изглѣжда, че ще излѣзе изъ тройния съюзъ. Това се дълже на руското влияние, чрѣзъ кралица Елена (дѣщеря на черногорския князъ Никола).

Англия. 20 английски полски и крѣпостни батерии ще бждатъ поврѣнати обратно отъ Южна Африка, понеже се оказали достатъчно неподвижни поврѣме войната, която се води сега тамъ. в. „Antwerp-organization“ съобщава: че новия лондонски воененъ корпусъ ще се състои отъ 1500 офицери съ 35304 войника, 1183 коия и 90 топови. Разбира се, че това е всичко на нига.

Споредъ последнитѣ най-вѣрни свѣдѣния англичанитѣ въ Южна Африка въ войната съ Буритѣ сѫ изгубили 83736 човѣка, отъ тѣхъ умрѣли 933 офицери и 18033 войници, като инвалиди сѫ се завърнали въ домоветѣ си 2266 офицери и 61666 човѣка, свършено изгубени неизвѣстно 7 офицери и 435 войника.

Русия. Въ Киевъ подъ балкона на губернаторското здание въ врѣме когато великия князъ К. Константиновичъ е билъ, е експлодирала една бомба въ момента когато салона е билъ пълненъ съ хора. Отъ експлозията сѫ били ступени много прозорци, а хора нѣма ранени.

Опоредъ правителствени свѣдѣния въ село Кагояво. Уесъ Каминишъ, сѫ заравени отъ чума 12 души и други 9 изврѣли.

ОВЪВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 13754

Извѣствамъ, че отъ 28 Януарий до 28 Февруарий 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ следующитѣ недвижими имоти наоходяще се въ Камениското землище.

1. Нива „Задъ лозята“ отъ вѣдъ бахчата 6' 3 дек. — 151 л. 20 ст.
2. Нива „Срѣщу шаварѣа“ 6 дек. — 144 лева
3. Нива „Мѣжду баритѣ“ 5 дек. — 120 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Печо Ранковъ отъ с. Каменицъ не заложени продаватъ се по висканието на Христо Георгиевъ отъ с. Каменицъ за 175 л. по дѣло № 1125/901 год.

гр. Плевенъ 31 Декемврий 1901 г.

П Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ

№ 23

Извѣствамъ, че отъ 11 Януарий до 11 Февруарий т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плевенъ следующитѣ недвижими имоти наоходяще се въ Камениското землище, а именно:

1. Една нива въ мѣстността „Каменискитѣ“ отъ 18 дек. оцѣн. за 95 лева.

Горния имотъ принадлежатъ на Анастасъ Миндиковъ отъ гр. Плевенъ има и други запрѣщени продава се по висканието на Ненко Вълчовъ отъ гр. Плевенъ за 673 лева ливхитѣ и разкоситѣ по изпълнителния листъ № 2554 на Плевенскій Гр. Мировий Сждия.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцелярията ми.

гр. Плевенъ, 3 Януарий 1902 год.

Дѣло № 541/1897 г.

Сжд. Пр. Ив. Бутиловъ.

№ 13753

Въ допълнение на обявлението ми отъ 27/III т. г. подъ № 2475 публикувано въ мѣстния вѣстникъ „Земледѣлска Защита“ броеве 22 и 23 с. г. извѣствамъ на нитересующитѣ се, че отъ 28 Януарий до 28 Февруарий 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ, ще се произведе съгласно чл. 1028 пунктъ 1 З отъ Граждан. Сждоприводство втора публична продажъ на сѣщите недвижими имоти означени въ горното обявление съ исклучение пунктотъ 2, 8 и 9, прикѣлѣжащи на Данчо Илиевъ отъ с. Каменицъ по дѣло № 514/99 год. по висканието на Христо Георгиевъ отъ с. село.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна както сѫ показани въ горното обявление.

гр. Плевенъ, 31 Декемврий 1901 г.

Сжд. Пр. П. Георгиевъ.